

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

Životní výzvy

Eva Scarlett Čapková, 5. B

Změna je život, život je boj.

Tak se o něj starej a hlavně se ho neboj.

Dokážeš, doskáčeš, uděláš.

Chyby sice naděláš, ale hlavně neříkej to svoje kdyby.

Ne všichni jsme si rovni, ne všichni jsme dokonalí,
ale to není důvod ke zklamání a odvolání.

Neslibuj, dokaž. Neříkej a ukaž.

Chtít smíš, ne všichni to umí, tak to dokaž aspoň ty.

Nepochybuj a neurážej se zrovna ty, musíš tam jít, vytrvat a hlavně cítit.

Život je těžký, život je drsný, odvalu máš, dej do toho všechno, co máš.

Musíš a můžeš, když nezkusíš, neuvidíš dál.

Musíš, a já vím, že ty to umíš.

Místo breku dávej tomu aspoň minutu.

Dokonči své výzvy a hlavně si nedělej jizvy.

Dokončíš, uděláš, vždy s chybami naděláš,

ale to není podstatné, hlavní je, že jsou tvé výzvy dokončeny.

Usmívej se na lidi, třeba to měli stejné jako ty.

Děvče u jezera

Tereza Marie Martínková, 9. B

K večeru v lesíčku jezero se nachází,
měsíc bílý svítí, leskne se na jezerním povrchu.
Půvabná dívenka v klidu u něj se probouzí.
Je tak nádherná, jak všichni ze všech monarchů.
Naružovělé perly mezi loknami vlasů se třpytí,
její pomněnkově modré oči svítí.

Dívenka okolo jezírka lehounce pochoduje,
hlasem jak med jemně si pozpěvuje.
Dívka tančí, je lehounká jak pírko,
lehká rosa na stéblech trávy, klidné k tomu
jezírko.

Dopis na rozloučenou

Tereza Mráčková, 8. B

Můj milý tatínku, co jen ti říct?
Už to není takové, tak jako dřív.
Byl jsi má opora, když mi bylo nejhůř,
teď jsi však rozpůlil mé srdce vejpůl.
Vzpomínám na tebe každičkou noc,
chybíš mi, tatínku, chybíš mi moc.
Náš dům už není tak barevný a šťastný,
teď už je pouze smutný a prázdný.
Maminka nemluví, pro svou lásku slzy roní
a já ji sleduji a doufám, že její trápení brzy skončí.
Ráno se budím s nadějí, že vedle ní ležíš, ale sama dobře vím,
že ty už jsi v nebesích, odkud nás střežíš.
Doufám, že se máš líp,
že už tě nic netrápí, nepřekvapí a neschází.
Přeji si vrátit čas, kdy opouštěl jsi nás,
dát ti své sbohem, ne poprvé, ale naposled.
A navždy od tohoto dne budeš mým strážným andělem.

Proč zrovna ty?

Adéla Svozilová, 9. C

Mám v hlavě jen tebe, proč ty? Proč ty jsi mi zamotal hlavu do neznámých nebi, nebo proč jsi mi ukázal, že i kluci milují? Odešel jsi. Proč ty? V moji hlavě koluje zmatek, říkám si, taková bezmoc a smutek to nebude přeci, naopak štěstí a zdraví je lepší, ale tomu tak není, odešel kousek mě, kousek, který bych nejvíc potřebovala, i když ta láska mi dost ubližovala, miluju tě z celého svého srdce, ale to pádí do neznáma, stejně jako ty. Odešel jsi. Říkám si, vrátíš se mi? To já fakt nevím, chybíš mi? Vůbec netuším, ale vím, že bez tebe by mi bylo o hodně líp, tolik nenávisti dusíš v sobě a já hledám oporu v tobě, hledám osobu, která mi pomůže od mých problémů utéct, bohužel, osoba od které jsem chtěla pomoci, odešla částečně bez lhostejnosti. Tolik holek kolem sebe máš a stejně se zabýváš, jak ublížit mně, která se pořád trápí kvůli tvé ztrátě.

Radost

Eva Scarlett Čapková, 5. B

Radostí a veselostí, těch by mělo být plno,
kam se jen podívám, mělo by být veselo.
Teď tu zazní rada: Jen říkej lidem, že je máš ráda.
Mělo by tančit i tělo, přece nikde není šedo.
Važ si mála, proč by ses bála.
Radost a smích, hrdost a velký dík,
štěstí a růžovo není smetí, ale žůžovo.
Směšné chvíle, ale k životu patří také tvrdá píle.
Radost není z bohatství, ale jen z velkého kamarádství,
tomuhle se říká štěstí a to přivádí k radosti.
Stres z tančení přichází jen po velkém vyvádění, hit a paření.
Lidé, dělejte to prosím s radostí.

Kaktus

Adam Chovanec, 8. B

Jakpak náš kaktus žije,
na první pohled záhadou.
Přec ani vodu nepije,
to nemůže být náhodou.

Není to snad jen touhou,
svou sílu táhne z hloubky země.
Ať už je horko či chladno,
on vždycky roste v silném těle.

Jeho trny ho chrání,
před živočichy v poušti.
A když se náhle květina rozvíjí,
musí vzdorovat žíznivosti.

Kdo by však neznal kaktusovu sílu,
která může být nápomocná lidem,
ať už jako mast, nebo odvar z kořenů,
který tělu prospívá dobrým způsobem.

Tak nechme náš kaktus žít,
nechme ho růst a rozvíjet se.
On nám připomíná, že i v suchu
lze najít krásu země a sílu žít.

Ať ho nikdy neopomineme
a z jeho krásy se stále radujme.
Ať nás inspirovat může k trpělivosti,
když v našem životě nastanou starosti.

Polibky

Eva Scarlett Čapková, 5. B

Dotyky, polibky, cenné zážitky.
Srdce zlaté, nebe modré, přináším ti jen to dobré.
Slunce svítí a venku roste kvítí, za ruku mě někdo chytí, nebyl to cizí ani neznámý.
Byl jsi to ty, pak jsi přiblížil rty a já utekla ze tmy.
Jsi to ty, ten pravý. Žádný jiný.
Tak si mě važ, a hlavně mě neprašť.